

det er almindelig Skik og Brug her i Landet at begrave de døde i Jorden, og saa kan man, som sagt, godt underkaste sig det Vilkaar at skulle efterlade en Villieserklæring om, at man vil have sit Lig brændt. Denne Villieserklæring skulde tidligere være i Testaments Form, det var besværligt og blev i de fleste Tilfælde ogsaa bekosteligt. Nu foreslaas det her, at enhver kan nedskrive med to Vitterlighedsvidner paa et Papir, at det er hans Ønske, at hans Lig skal brændes, det er tilstrækkeligt, og det er ikke noget stort Krav. Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) misforstod paa et enkelt Punkt Lovforslaget. Det er ikke rigtigt, naar han siger, der i sidste Stykke er foreskrevet en skærpende Bestemmelse. Det er saa langt fra Tilfældet, at det sidste Stykke tværtimod lempet Regelen om, at denne Erklæring skal være vidnefast. Thi den siger, at for det Tilfælde Erklæringens Rigtighed af nogen vedkommende bestrides, skulle enten Vidnerne føres, eller, hvis Vidnerne ikke ere til Stede eller ere afdøde, kan en Erklæring for Overøvrigheden om, at det forholder sig rigtigt, træde i Stedet for Vidneførsel. Dette sidste er en Lempelse, thi den almindelige Regel maatte føre til, at naar Rigtigheden af en vidnefast Erklæring bestrides, maa Vidnerne føres, og kunne Vidnerne ikke føres, kan Erklæringen ikke erkendes for gyldig og af retlig Værdi. Det er derfor en Lempelse, at man her foreskriver, at selv om Vidnerne ere døde eller dragne fra Landet, kan Erklæringen tages for gyldig, nemlig naar Overøvrigheden tilkendegiver, at den anser det for fyldestgørende oplyst, at Villiestilkendegivelsen er i Orden. Jeg har blot villet rette denne Misforstaaelse og skal saa anbefale dette Forslag til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget. Jeg tror, man gør et godt Fremskridt ved at gennemføre denne Bestemmelse.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johan Knudsen: Jeg vil blot tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes Ordet „vedkommende“ i følgende Linier af Lovforslagets 3die Stykke skal forstaaes: „Er Tilkendegivelsen oprettet for Vidner, og der fra nogen vedkommendes Side rejses Indsigelse imod den“. Kan enhver rejse Indsigelse, eller hvad skal der forstaaes ved „vedkommende“?

Justitsministeren (Zahle): Jeg vil forstaa Ordet „vedkommende“ som Slægtninge, som Personer, der have staaet den afdøde saa nær, at de kunne siges at have en begrundet Interesse i, om der finder Jordfæstelse eller Ligbrænding Sted.

Stauning: Den højtærede Justitsminister udtalte, at det sidste Stykke skulde være en Lempelse i den nuværende Ordning, og vi fik nu at vide, hvad Justitsministerens Opfattelse var af Udtrykket „nogen vedkommendes Side“, hvilket Udtryk var ret uklart. Det forekommer mig imidlertid, at dette sidste Stykke i Paragraffen aabner Adgang for Vanskeligheder. Hvis der i Slægten er en eller anden, som i høj Grad er Modstander af Ligbrænding, vil vedkommende kunne rejse Tvivl om Tilkendegivelsens Rigtighed. Hvis et af Vidnerne tilfældigvis er bortrejst eller afgaaet ved Døden, skal Sagen til Overøvrigheden, og kun naar Overøvrigheden saa vil det, kan Ligbrændingen foregaa. Jeg er ikke sikker paa, at Overøvrigheden vil give Ligbrændingsvennerne Medhold. Det forekommer mig derfor, at denne Bestemmelse ikke kan opfattes som en Lempelse, men som et Tilbageskridt. Den nuværende Tilkendegivelse — jeg har et Eksemplar af den her — er en almindelig Tilkendegivelse af, at vedkommende bestemmer, at hans Lig skal brændes. Den underskrives af to Vitterlighedsvidner og opbevares, og der har aldrig, saa længe Foreningerne for Ligbrænding have bestaaet, været rejst Tvivl om, at den var gyldig, uanset om Vidnerne maatte være rejste til Amerika eller afgaaede ved Døden eller lignende. Naar det er Tilfældet, synes jeg, der ikke er nogen Grund til at komme ind paa at forandre Bestemmelsen i saa Henseende. Den nuværende Tilkendegivelse er ikke meget omfattende, og jeg kan selvfølgelig godt anerkende, at den maa forandres. Men der er ikke nogen Nødvendighed for det 3die Stykke, som utvivlsomt maa kunne medføre Hindringer for at faa Ligbrænding foretaget, til Trods for, at det var den afdødes Ønske.

Overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam), som udtalte, at det vel neppe var noget Ønske at faa Udvalgsbehandling, skal jeg sige, at det er det ikke for mit Vedkommende. Jeg kan godt stille Ændringsforslag til anden Behandling, for saa vidt der ikke fra anden Side ønskes Udvalg om Sagen. Men jeg vil fremdeles mene, at Ændringer ere ret fornødne, hvis det tilsigtes at berede